

GAZETA LWOWSKA *Biblioteka Jagiell.*

Wychodzi codziennie wieczorem.

Redaktor Naczelny: JERZY KONARSKI.

Telefon Redaktora Naczelnego 230.
Telefon domowy Redaktora Naczelnego 192.

Lwów, 31. marca.

Prezes dyirekcji lwowskiej ma wszelkie prawo być dumnym. Na apel, zwrócony przezeń do podległej mu rzeszy urzędników i funkcyjuszów kolejowych, zyskał Skarb Państwa 10.162 akcje, co w markach bolsk. przedstawia zawrotną wprost cyfrę.

Zdobyli się na czyn tak wysoce obywatelski, służąc pięknym przykładem przede wszystkim tym, którzy w latach wojny dorobili się olbrzymich fortun, ludzie, nie opływający w dostatki, obciążeni troskami i kłopotami. Zdobyli się, bo czuli to bardzo dobrze, że jest to ich świętym obowiązkiem. Zresztą kojarzącym się z lwowskim nie obca jest ofiarność, poświęcenie do ostatecznych granic: złożyli tego dowody w listopadzie 1918 r. i w późniejszych miesiącach ciężkich walk, kiedy jedynie ich zabiegom zawdzięczał Lwów, że nie odcięto go od zachodu, nie przetrwano jego łączności z resztą zmartwychwstającego Państwa.

Że jednak wymiszczona wojna
rzesza kolejarzy dyrekcji lwow-
skiej zdobyła się na tak nadmierny
w tej stosunkach wysiłek: że liczba
akcji, przez nią subskrybowanych,
przewyższyła sukces dyrekcji po-
znańskiej, zawieruchą wojenną nie
dotkniętej, zasługa to przedewszyst-
kiem Prezesa inżyniera Karola Bar-
wicza, który umiał trafić w odpo-
wiedni ton swego apelu, umiał wła-
ściwym przykładem zachęcić innych
do czynu.

A czyni to — powtarzamy — na
Dawdę wieki. godzien specjalnego
podkreślenia.

Nie od rzeczy będzie też właśnie w chwili obecnej przypomnieć ogółowi bodaj w pobieżnych rysach sylwetkę tego który Skarbowi Państwu z tak poważną przybył pomocą.

Inż. Karol Barwicz karierę swą rozpoczął w r. 1896 jako inżynier Wydziału krajowego, zajęty podówczas przy budowie kolei lokalnych w h. Galicji. W r. 1899 pracuje już przy budowie austr. kolei w Palsnacji, skąd wraca do kraju, a po dwuletniej pracy powołany zostaje do ministerstwa kolei żel. w Wiedniu w charakterze referenta dla budów inwestycyjnych i na tem stanowisku w miarę sił swoich oddaje krajowi wielkie usługi.

W międzyczasie wysłany w r. 1910 do Czerniowiec jako zastępca prezesa dyrekcji, wszędzie gdzie można pracuje dla polakości. Owocna jest jego działalność podczas królestwa, w czasie wojny, kiedy dzięki jego niosł kulturalnej polskiej

Nowa powieść „Gazety Lwowskiej“

Jutro rozpoczynamy w fejletonie naszego pisma druk najnowszej powieści Jerzego Bandrowskiego p. t.:

„TO TY?“

napisanej specjalnie dla „Gazety Lwowskiej“.

Autor „KRWAWEJ CHIMERY“, „PIELGRZYMOW“, „NIEZWALCZONYCH SZTANDARÓW“ i t. d., zajmujący tak zaszczytne stanowisko w szeregu współczesnych baletrystów polskich, w tej powieści nazwanej przez siebie „SZKARŁATNĄ ROMANETTO“, obok stałych walorów swojego pióra, jakimi są: wykwintna forma, poetyckie obrazowanie, lekkość dialogu i żywość akcji, daje literaturze polskiej udaną próbę sensacyjnej powieści egzotycznej, łączącej w sobie realizm z piśmiotkami metafizycznymi i fantastycznością w rodzaju tak ulubionych obecnie powieści Claude Farrere'a, Karola Jana Strobila i i.

Niezwykłe oryginalne skojarzenie egzotyizmu z momentami lokalnymi, tragiczna, purpurowa namiętność a i krwią wizja Japonii, złączona z akcją, rozgrywającą się we Lwowie, śmiały erotyzm, który i do k wytwórny umiar artystyczny wynosi wysoko ponad pospolicą, poetyczne zabarwienie i nadzwyczaj zajmująca fabuła, którą logika twórcza autora konstruuje na teoriach metapsychozy i dziedziczości, utrzymują uwagę czytelnika w nieustannym napięciu aż do najbardziej akordu finału.

Nie wątpimy, że „SZKARŁATNE RÓMANETTO” spotka się z najwyższem zainteresowaniem naszych Czytelników.

Redakcja „GAZETY LWOWSKIEJ”.

**Wskaźnik waloryzacyjny na kolejach
na pierwszą połowę kwietnia.
Wszystkie ceny i opłaty pozostały bez
zmiany.**

(Telefoniem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 31. marca.

Ogłoszony wczoraj wskaźnik waloryzacyjny na kolejach z ważnością na czas od 1. do 15. kwietnia b. r. włącznie wynosi nadal 18,000 Mp. Cyfra ta oznacza 1/100 franka złotego, tj. jednostkę taryfową, w której ustalone są wszystkie taryfy

w Czerniowcach wykazała imponującą liczbę.

Odwolany do Wiednia za interwencją znanego polakożercy posła Jana Wassilki, akcentując swoją polskość zawsze i wszędzie, zwrócił na siebie „podejrzliwą uwagę osławionego „Kriegsliberalwachungsamtu“, który mu wytoczył dochodzenie, jednak bezowocne. Mianowany wiceprezesem lwowskiej dyrekcji kol. piastował godność tę do roku 1918. Po objęciu zaś rządów przez władze polskie, mianowany prezesem, chlubnie utrzymuje się na tem stanowisku do dnia dzisiejszego, będąc tem samem najstarszym polskim prezesem kolejowym w czynnej służbie, ponieważ godność tę pełni nieprzerwanie od pierwszej chwili zaistnienia Państwa Polskiego.

kołowe zarówno w ruchu osobowym, bagażowym, jak i towarowym. Tak więc wszelkie ceny przejazdowe i przewozowe oraz opłaty za wszystkie inne świadczenia kolejowe w pierwszej połowie kwietnia b. r. nie ulegną zmianie.

W r. 1918 znów dał się poznać jako prawdziwy patriota i ofiarny obywatel. Jedynym stojącym mu do dyspozycji telefonem kablowym porozumiewa się w listopadzie w cza-

Zawładnijmy powietrzem!

W lotniku polskim nadzieja Ojczyzny. — Słabsi liczebnie, bogactwem i sprawnością środków technicznych przeważać możemy szalę zwycięstwa.

(Korespondencja własna „Gazety Por.”)

Warszawa, w marcu.

W białozłotej, renesansowej sali ratusza warszawskiego zebrało się tegoroczne dostojne zgromadzenie.

Na estradzie członkowie zarządu „Ligi obrony powietrznej Państwa”

Frank walor. 31 marca	1800000
Frank walor. 1 kwietnia	1800000
Frank kolej. od 1 kwiet.	1800000
Frank poczt. od 1 kwiet.	1800000
Frank tyton. od 1 kwiet.	1800000

się najgroźszych walk, pod bokiem
austr. pułkowników z polską kome-
ndą na dworcu, w sprawie dostawy
amunicji, przesyła informacje itd.

Gdy garstka obrońców Lwowa w ogrodzie Kościuszki ostrzeliwała się wrogiem, ktoś znający życie myśliwską p. Prezesa, udał się do niego i 1000 naboju manlicherowskich załadowało próżne ładownice.

27. listopada 1918 p. Barwicz otrzymuje nominację na prezesa zarządu Komitetu Rządzącego, a już 3. grudnia jedzie do ówczesnego premiera Moraczewskiego, wyprzedzając delegację Komitetu Rządzącego celem uzyskania dla Lwowa sił wojskowych, co mu się też udało.

Potem wspólnie z prez. Neumannem i Schleicherem składają gen. Rozwadowskiego do sprowadzenia pod osłoną nocy 16 pociągów z żywnością, dzięki czemu Lwów został zabezpieczony przed głodem. W uznaniu tych zasług dyrektora lwowska otrzymuje dziękczynne pismo od Komisji Rządowej.

Obecny czyn inicjatywy na rzecz Skarbu Państwa jest godnem ukoronowaniem działalności p. Prezesa Barwieza jako wzorowego urzędnika-obywatela.

Wielka konferencja międzynarodowa

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).

Paryż 30 marca.

Po zapowiedzi Mac Donalda, że weźmie udział we wrześniowej zgromadzeniu Ligi Narodów również Mussolini oświadczył chęć uczestniczenia w tych obradach. Wobec tego, że prezydent Republiki francuskiej zapowiedział również swą obecność wrześniowe posiedzenie Ligi przemieni się w wielką konferencję międzynarodową.

Marszałek Senatu, Biskupi, Ministrowie. Po obu stronach estrady skupili się wojskowi polscy i francuscy i inni.

Patrzę po twarzach. Takich samych widywałem ta salą ongi, za owych legendarnych czasów, kiedy to „bóg wojny od Apeninów latał do Alpów podniebnych”. Tylko tamci strojnijeli byli. Dziś demokratyczne czasy: skromny mundur niewyraźnego koloru! Ale twarze wyraziste! Może na tamtych więcej było brawury, więcej szaleńczego rozkochania się w sławie wojennej — te zaś mają więcej decyzji i mocnego skupienia się w sobie. Rysy ostre, oczy stalowe! W głębi tłumy strojne publiczności warszawskiej. Rośliny w wazonach, światła, nastrój jasny... pogodny...

I nagle nad tem wszystkim leciał tony mazurka Dąbrowskiego. A wie dy znów bije do oczu ten cud nie do wiary: Rzeczpospolita zmartwych-wstała...

Na estradę wchodzi młodzień- czym, elastycznym krokiem p. Minister spraw wojskowych, generał Sikorski.

Mówi o roztworzystych grani- cach naszych, o tem, że prześcigneli nas sąsiedzi w wysiłkach nad budo- waniem nowej, powietrznej broni, że Rosja ma dziś już 2000 gotowych samolotów wojennych...

Generał Sikorski nie chce uwa- żać akcji podjętej przez „Ligę obrony powietrznej” ze zwykłymi, zresztą, w Polsce wiosemnami alarmami. On traktuje ją, jako dalszy etap w systematycznej pracy nad obron- nością Państwa. Tylko nad obron- nością. W polskiej tradycji niema wojen zaczepnych. Stwierdził to już wódz obu Zygmunatów, hetman Jan Tarnowski. Ale dziś, kto chce mieć pewność i bezpieczeństwo niepod- ległego bytu Polski, ten musi podjąć jaknajwiększy wysiłek dla posta- wienia lotnictwa polskiego na stop- niu współczesnych konieczności o- brony.

Skończył i oto orkiestra wojsko- wa gra... płyną tony zapomnianych już prawie, starych piosenek wojen- nych.

Satyra na głośnych i sławnych.

Powodzenie szopki w Warszawie. — Ofiary „Picadora”. Świat artystyczny i polityczny. — Grupa poetów-picador- czyków zbiorem swoistych talentów i charakterów. — Nie szczędzą ani przy- jaciół, ani wrogów. — O lwowskich politykach nie zapomnieli.

(Korespondencja własna „Gazety Lw.”).
Warszawa, w marcu.

Pokazał nam Boy, kiedy szopki liczyć mogą na powodzenie. Warun- kiem zasadniczym jest tu, aby każdy „numer” był tem, co się w języku teatralnym zwie: „szlagierem”. Pod tym względem „Picador” — świetny w pomysłach, niezrównany w doku- czaniu niemiłym sobie „ofiaram” — nie jest jednolity. Składa się na to przede wszystkim ta okoliczność, że szopkarze warszawscy złyli wielką liczbę ofiar obierają sobie do jednej szopki: świat teatralny, muzyczny, literacki, dziennikarski i nader rozle- gły świat polityczny. Osoby posz- czególne rzadko tylko i to fragmen- tarycznie łączą się w akcji całej i sta- d u widza-słuchacza wrażenie nierównomierności szopek Picador- skiej spółki autorskiej. Przyznaje, że wrażenie to odnoszę już po raz trze- ci, na każdej kolejno produkowanej w Warszawie szopce.

Rosja w obliczu klęski głodowej.

Musi z powrotem importować zboże, odjęte od ust własnej ludności.

(Telegram własny „Gazety Lwowskiej”)

Pogranicze sow., 31. marca.

Z Moskwy donoszą: Ceny zboża na rynku rosyjskim ciągle idą w górę. W ciągu pierwszych 6 tygodni roku bieżącego wzrost tych cen wahał się od 60 do 100 proc. a z końcem lutego już nawet przekro- czył najwyższe normy w Europie, w „twardej” walucie. Rząd sowie- cki — mimo oficjalnego oświadcze- nia Krasina o kontynuowaniu eks- portu zbożowego za granicę — fak- tycznie zatrzymał dalszy wywóz zapasów nawet już zgromadzonych w portach, przeznaczając te zapasy na zaspokojenie potrzeb rynku we- wnętrznego. Jak się obecnie jednak wyjaśniło, zapasów tych — nawet razem z resztkami zboża, które je- szcze znajdują się do dyspozycji

chłopów — bynajmniej nie wystar- czy na wyżywienie miejscowej lud- ności. Na ten bowiem cel do nowych zbiorów. Rosja koniecznie potrze- buje najmniej miliona ton zboża, wszelkie zapasy zaledwie wynoszą 640 tysięcy ton. Wobec tego — jak urzędowo stwierdzono, przez ostat- nie dwa miesiące przed nowym u- rodzajem, Rosja musi karmić swą ludność zbożem z obcych krajów, lub raczej z powrotem importować swe własne zboże, które jeszcze niedawno wywozła za granicę w celu „ratowania” ustroju sowie- ckiego.

A wic, Rosja znów doznaje klę- ski głodowej, która tym razem jest wynikiem fatalnej gospodarki bol- szewickiej.

Mówią o dawnej chwale i daw- nych łzach...

Gdy milkną wchodzi na estradę poseł Jan Dąbski. Ostatnim mówcą jest poseł Jan Zaluska.

Dwa te nazwiska zestawione ra- zem, gwarantują, że Tręga Dei międzypartyjne trwa i że o dziwo, są rzeczy dla których można pracować wspólnie i zgodnie, nie kasając się i nie szarpiąc wzajemnie.

Zgromadzona publiczność wystu- chała z zainteresowaniem i sympat- ją obu przemówień. Trafiały do przekonania wywody obu posłów, liczebnie słabsi od naszych dwu są- siadów, dwu wrogów, wydoskona- leniem środków technicznych, wy- równać możemy minusy po naszej stronie. Tylko trzeba nam wlecieć ponad poziomy, opanować żywioł powietrza.

Mamy po temu wszystko. Polska jest jakby wielkiem lotniskiem Euro- py, płaszczyzną ołbrzymią, dosko- nałą stacją lotniczą między północą i południem, wschodem i zachodem.

Mamy też znakomity materiał ludzki, co stwierdzają bardzo pod tym względem wymagający fachow- cy francuscy. W naturze Polaka jest lot — jest impet, jest śmiałość uro- dzzonego ryzykanta. W tej chwili brak nam tylko... pieniędzy. Rząd ich dać jeszcze nie może, więc nie- chaj da społeczeństwo. Wydatek op- łaci się nie tylko zabezpieczeniem niepodległości, ale i rozwojem ko- munikacji powietrznej dla celów handlowych. Nie zaniedbujemy dróg powietrznych, jak niegdyś zaniedba- liśmy wodne.

Ledwo przebrzmiały te słowa mówców, widzimy znów na estradzie gościa Ministra wojny. Zawi- adamia, że z inicjatywy Marszałka Raraja zarządza składkę na pierw- szy samolot, który zbuduje „Liga o- brony powietrznej”. Marszałek zbó- żył na ten cel 100 milionów. Teraz publiczność płynie ku estradzie... lu- dziska niosą swoje miliony... przy- szły samolot już leczy w powie- trzu...
H. Ceysingerówna.

Partja Polaków wysiedlonych z Litwy kowieńskiej.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).
Warszawa, 30 marca.

Przedwczoraj przybyła do Pol- ki pierwsza partja Polaków wy- siedlonych z Litwy kowieńskiej, w liczbie 100 ludzi. Są to prze- ważnie włościanie. Wysiedleni przybyli jak stoja, zabronio o im owiem zabrać ze sobą dobytek. Na granicy w Jewie rozgrywały się sceny bezczelnego rabunku. Odbierano wysiedleńcom wszystko: zarówno jado jak i odzież. Skarzy- li się nie było koma, ponieważ oli- cerowie sami brałi co się dało.

Oficerowie belgijscy kawalerami „Virtuti Militari”.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).
Bruksela, 30 marca.

W imieniu króla Aibera jako kawale Wielkiego Krzyża pol- skiego orderu „Virtuti Militari” gen. Bernheim dokonał w ora- nańia odznak Krzyża „Virtuti Militar.” 50 oficerom belgijskim. General Bernheim w przemówieniu podniósł zna zenie nadania Orderu oraz wysławiał dzieło polskie nad Wi- ślą i jego doniosłość dla pokoju europejskiego.

Umowa polsko-niemiecka w sprawie wywozu koksu.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).
Katowice, 30 marca.

We czwartek 27 b. w. została podpisana w Katowicach ugoda polsko-niemiecka w sprawie wy- wozu koksu z Niemiec do Polski. Ugoda została zawarta na podsta- wie formuły zaproponowanej przez Calondera prezesa górnośląskiej Komisji mieszanej stanowiącej o wykonaniu przez Niemcy paragrafu 32 konwencji genewskiej i art. 90 traktatu wersalskiego. Ugoda podpisali oprócz p. Calondera po- lscy i niemieccy członkowie Kom- isji oraz jako przedstawiciele Rządu pp. Stefański i Bieding.

Picadorczycy to grupa poetów o zdecydowanym już obliczu. Każdy z nich to talent swoisty, odrębny i porywający. Lechoń przez słowiań- ską rozlewność, Tuwim — przez gwałtowny temperament liryczny, Słonimski przez głęboki, wstrząsa- jący nieraz sarkazm, przez potężną plastykę i smutek ogólnoludzki, nie- zrównaną wybuchowość i zrezygno- waną melancholię. Jego sarkazm jest piękny i bolesny. Gdy upatrzy sobie ofiarę, można już z góry prze- widzieć, że polknę ją całkowicie. Pewna brutalność tej operacji obniża w oczach czytelnika jej wartość. Po- lemistą jest Słonimski świetnym; równać się z nim może chyba tyl- ko — Irzykowski. Zdolność obser- wacji i zdumiewająca umiejętność naśladowania głosu i ruchów czynią zeń niebezpiecznego przeciwnika. Tu trójca poetyczna, patrząca na współczesne życie polityczne pol- skie jedynie pod kątem widzenia ne- gacji staje się wprost groźna, gdy zabiera się do ośmieszania małości i ludzi wywyższonych przypadko- wo, zabawną — gdy kpi ze swoich najbliższych, ze samych siebie.

W sprawach politycznych kieru- ją się — intuicją i sympatjami: nie- dziw, że ta część ich szopek, znajdu- jąca poklask w pewnych kołach, jest jednak jednostronna...

Ale ze swego punktu widzenia dają obrazy niezwykle plastyczne. Sylwetka gen. Hallera, kreślona w r. 1922, uietą jest jednak tak, że posia- da wartość nieprzemijającą.

„Z nad Murmanu i z nad Marny,
Przeraźliwie popularny,
Rycerz święty, „odsunięty”,
Czuj duch, czołem, czuwać, cześć!
Kolek polek, patron „Zyty”,
Skaut i harcerz znakomity,
Zapoznany i ukryty,
„Skromny żywot muszę nieść”,
Pan generał, pan generał,
Dosyć w życiu laurów już nabierał,
Przez Enkaen jam bis Ende życie
wiódł,
Szczęście błysło i nad Wisłą
był mój cud!

Ja, błękitny narzeczony,
Jestem z morzem zaręczony,
Nie pomogło mi Pomorze,
Może mi pomoże skaut”.

Autorzy nie palają — jak z tej charakterystyki widać — sympatie ku gen. Hallerowi. Ale, trzeba przy- znać, że i polityków lewicowych biją w miejsce najczulsze — w próżność. Taki Daszyński, np., „Od czasu, gdy przy Witosie byłem Wice Wickiem, ten hymn (Czerwony sztandar) pa- celnie mi czemś bolszewickiem”. Go- rzej nawet:

„...Gdy potrzebne będzie — dla mandatu —
Zaśpiewam nawet: O, cześć wam,
panowie Magnuscy!”

Pan Magnuski jest administram- rem „Kurjera Porannego”. Aluzja jest wyraźna...

Swego przyjaciela i kompana, pułk. Wieniawę-Długosza skiero- wadajutanta marsz. Piłsudskiego ośmie- szyli picadorczycy:

„Wysiada On.
Za nim ja,
Ach, służba to ważna, — nie każdy wie.
Ja jeden tylko wiem, jak spi. co le,
Tak krok w kroki za nim wciąż...”

Zacytowałem tylko kilka zdań dla przykładu, jaki jest srosunek „szopkarzy” do ludzi żywych, do ich słabostek i czynów.

Tegoroczną szopką, idącą w śla- dy poprzednich, zawiera kilka pier- wszorzędnych „kawałów”. Dla Lwowa specjalnie szopka tegorocz- na posiada ten „Heimatsklang”, że wystąpiła w niej dwaj głośni lwo- wianie: posłowie Diamond i Słiwski. Kilka słów o nich na tej szopce tegorocznej — w uwagach następ- nych.
Wręb.

Zniżenie płac górników Zagłębia dąbrowskiego i krakowskiego.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).

Warszawa, 30 marca.

W dniach 27, 28 i 29 bm. odbywały się w Ministerstwie pracy i opieki społecznej rokowania między Radą Zjazdu przemysłowców a centralnym Związkiem górników w sprawie ustalenia płac górników w Zagłębiu dąbrowskiego i krakowskiego. Związek górników zgodził się ostаточно na 10% obniżki płac. Propozycję Rady Zjazdu obniżenia płac o 12% przyjęli przedstawiciele Związku dowiadomości. Ze względu jednak na charakter swoich pełnomocnictw oświadczyli, że propozycję Rady przedstawia do decyzji miejscowym delegatom. W razie przychylniej decyzji podpisanie umowy nastąpi 1. kwietnia.

Oświadczenie Trockiego.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 31. marca.

(K.) Trocki oświadczył, iż partia komunistyczna stosuje ściśle naukowe metody w celu rozwoju społecznego i pozostając wierna ideom Marksa, wykonuje ewolucje na zasadzie doświadczeń praktycznych, zdobytych w ciągu ubiegłych siedmiu lat. Nie zrzeka się ona przytem żadnego ze swych zasadniczych postulatów. Uznaje rząd sowiecki-ego de iure nie może być rozpatrywany jako fakt pozytywnie tworzący, lecz tylko jako likwidacja nierozsądnych fikcji, która było odnawianiem uznania. Uznanie Rosji usunęło jedną z przeszkód, stojących na drodze gospodarczej odbudowy świata. Trocki w dalszym ciągu swego przemówienia zapowiedział bliższą współpracę z rządem sowieckim z rządem Mac Donalda.(?)

Gdzie przebywa Rykow?

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).

Berlin 30 marca.

Aj. „Rul” donosi, że Rykow, wbrew zapewnieniom prasy sowieckiej, nie przebywa obecnie na terytorium rosyjskim. Przed kilku dniami widziano go w Rzymie, skąd udał się do jednego z zacisznych sanatoriów włoskich.

Kronika telegraficzna.

— Dnia 20 bm. w południe odbyło się w Komisariacie generalnym pożegnanie ustępującego z Gdańska zastępcy Komisarza generalnego p. Kajetana Morawskiego z urzędnikami Komisariatu i przedstawicielami polskich urzędów w Gdańsku.

— Komisarz Generalny Rzeczypospolitej Polskiej, p. Strasburger wręczył Drowi Kazimierzowi Lenartowiczowi prezesowi polskiej dyrekcji poczt i telegrafów w Gdańsku odznaki Kawalera Krzyża Orderu Odrodzenia Polski nadany p. Lenartowiczowi przez Prezydenta Rzeczypospolitej za zasługi położone na polu zorganizowania poczt i telegrafów w Gdańsku.

— Zgromadzenie Narodowe w Angorze przyjęło po dłuższej dyskusji wniosek wyrażający votum zaufania rządowi.

— Parlament duński ratyfikował ułanowice handlowe polsko-duńskie.

— Rząd duński zakończył wczoraj swoją kadencję. Nowe wybory powszechne do Folkstingu odbędą się dnia 11 kwietnia rb.

— Były premier saski dr. Zeigler, został skazany na trzy lata więzienia i pozbawienia czci na przeciąg lat trzech.

— Komisarz państwowy w Bawarii w interesie porządku publicznego zakazał ogłaszania wyroku z procesu Hitlera.

Posel Thugutt u Mussoliniego.

Mussolini interesuje się sanacją polskiego skarbu. — „Życie w zgodzie ze wszystkimi narodami, lecz jednocześnie udoskonalajcie armję”.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).

Rzym, 30 marca.

Wczoraj w Palazzo Chigi prezydent Mussolini przyjął przebywającego chwilowo w Rzymie posła Thugutta. Konferencja trwała około godziny. Posel Thugutt poinformował Mussoliniego o pracach dokonanych w dziedzinie sanacji polskiego skarbu, oraz o tendencjach pokojowych polskiej polityki zagranicznej. — Posel Thugutt podkreślił zarazem tendencję demokracji polskiej do utworze-

nie mocarstwowego stanowiska Polski i do uzyskania istotnej niezawisłości przez równoległe wzmacnianie przyjaznych stosunków z Francją, Włochami i Anglią. Mussolini podejmując ten temat powiedział: Życie w zgodzie ze wszystkimi narodami, lecz jednocześnie udoskonalajcie armję. Włochy, które stawiają sobie za zadanie podtrzymanie pokoju światowego, stosują u siebie tę samą metodę.

Druk marek wstrzymany.

Obieg banknotów zmniejszył się o 10 trylionów marek. — Zapas walut obcych zwiększył się o pół milj. dolarów. — Bank Polski rozpocznie działalność 28 kwietnia.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).

Warszawa, 31. marca.

Ministerstwo skarbu komunikuje, że 28. bm. wstrzymany został druk marek na skup walut obcych, oraz kredyty gospodarcze.

Sprawozdanie P. K. K. P. z dnia 20. marca wykazuje, że obieg banknotów zmniejszył się o 20 trylionów marek, czyli 3,6 procent obiegu ogólnego. Zapas kruszców powiększył się o pół milj. złotych polskich. Zapas walut obcych zwiększył się o pół milj. dolarów, mimo, że w u-

bieglej dekadzie P. K. K. P. musiała oddać znaczne sumy dolarów na zaspokojenie potrzeb przemysłu.

Dalsze zebranie akcjonariuszy Banku Polskiego odbędzie się 15. kwietnia b. r. Rozpoczęcie działalności Banku Polskiego przewidują na 28. kwietnia. Do tego czasu zatwierdzone będzie sprawozdanie przebiegu części aktywów i pasywów P. K. K. P. przez Bank Polski, oraz likwidacja P. K. K. P.

Kłeska powodzi w Polsce.

Woda w Warszawie opadła o 10 cm. — Między Zoruniem a Tczewem woda zalała 20 miejscowości. — Stan wody pod Krakowem. — Kilka wypadków śmierci.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 31. marca.

Wezbrane fale Wisły przesunęły swój punkt ciężkości z góry w dół rzeki. W Warszawie woda opadła o 10 cm. Przewiduje się, że stan ten potrwa 3 do 4 dni, poczem prawdopodobnie nastąpi lekka podwyżka wody, spowodowana dopływami Wisły, głównie Samu. W samej Warszawie na Solsu i Czerniakowie sypano wczoraj i dziś wały zabezpieczające. W dole Wisły sytuacja bardzo groźna. W powiecie sochaczewskim polepszyła się sytuacja, gdyż poziom wody obniżył się o pół metra, podobnie ma się rzecz w powiecie gostyńskim. — Tymczasem most na Wyszgorodzie niedawno uszkodzony, wczoraj porwany został całkowicie. Ciechocinek zupełnie zalany, ulice zatopione na wysokość 2 metrów. Między Toruniem a Tczewem woda zalała około 20 miejscowości. Na skutek naruszenia Norwi sytuacja pod Nowym Dworem uległa pogorszeniu. Komunikacja z Modliem przerwana. Nowy Dwór zalany. Pod Pułtuskim artyleria rozbija lód.

Kraków, 30. marca.

Stan wód i lodów w dniu 29. bm. przedstawiał się następująco: Woda na Wiśle opada od wczoraj prawie bez przerwy. Dotąd wynosił opad

38. cm. Koło Pułtyna Wisła opadła o 28 cm., koło Dworów o 42 cm., koło Szczucina o 38 cm. Dunajec koło Nowego Sacza podniósł się w statkach 24 godzinach o 15 cm. Zator koło Wakszyny długi około 400 m. stoi. Sam koło Przemyśla: W porównaniu z dniem wczorajszym woda opadła o 81 cm. Dnia 28. bm. wieczorem uruchomiono elektrownię. Sam wrócił do swego koryta.

Warszawa, 31. marca.

(K.) Wisła porwała przeszło 100 m. wału przy przyczółku nowo budującego się mostu kolejowego po stronie Pragi. Tak samo porwała rzeka nasyp prowadzący do tego mostu.

Warszawa, 31. marca.

(K.) Dotąd zanotowano kilka wypadków śmierci, spowodowanych powodzią. I tak 15-letni uczeń Galiicki, przyglądając się wylewowi rzeki pośliznął się na moście i wpadł w wezbrane nurty Wisły. Ciało nie-szczęśliwej ofiary dotąd nie znaleziono. W Słomiankach wyłowiono topielicę. Była to kobieta, która w ciągu trzech dni siedziała o głodzie na drzewie w środku olbrzymiej przestrzeni wód. Kobieta tę udało się z trudem przywrócić do życia.

— Usuwanie się ziemi w Amalii trwa w dalszym ciągu.

Droga do porozumienia.

W myśl zasady „audatur et altera pars” zamieszczamy poniżej artykuł znanego polityka z obozu sionistycznego posła na Sejm dr. Schreibera, który polemizuje z artykułem p. t. „Kazimierz z wiązok”, zamieszczonym przed kilku dniami w „Gazecie Lwowskiej”. Rzecz prosta, że zastrzegamy sobie spóźnienie w artykule Szanownego Autora

Redakcja

I.

Lwów, 31. marca.

Artykuł p. t. „Nie tedy!” umieszczony w onegdajszej „Gazecie Lwowskiej” w polemice z moim artykułem p. t. „Zatrucie studzien”, umieszczonym w „Chwili” wymaga kilku słów wyjaśnienia, tembardziej, że dotyka ważnego i drażliwego problemu stosunku ludności polskiej do żydowskiej. Dyskusja nad tym problemem mogłaby mieć duże i trwałe znaczenie, wychodząc daleko poza ramy chwilowych tarć i konfliktów, gdyby była prowadzona ze znajomością rzeczy, z prawdziwą chęcią o osiągnięcia rezultatów, pomyślnych — nie waham się tak powiedzieć — dla obu stron. Zdaje mi się bowiem nie ulegać wątpliwości, że kontynuowanie i utrzymanie stanu obecnego nie jest korzystnym ani dla Polaków, ani dla żydów. Żydzi z pewnością nie mogą być zadowoleni z panujących stosunków, gdyż na każdym kroku kwestionuje się ich prawa ludzkie i narodowe, degraduje się ich do rzędu obywateli drugiej klasy. A Polacy? Czy społeczeństwo polskie może spokojnie patrzeć się na to, że na obszarze Państwa polskiego żyje 4-milionowa ludność rozgorączkowaną i niezadowoloną, ludność zresztą o wcale niepoślednich zdolnościach i niemałej inteligencji? Czy taki stan rzeczy leży w interesie Państwa i narodu polskiego?

Mam wrażenie, że wszyscy Polacy dobrej woli, niezależnie bezrozumny szowinizm i nieżyjący pod terorem agitacji nacjonalistycznej zgodzą się ze mną, że byłby najwyższy czas, aby tej sytuacji kres położyć, aby szukać wyjścia mogącego przynajmniej do pewnego stopnia stępić ostrze konfliktów i umożliwić modus vivendi. Dlatego — powtarzam — taka dyskusja mogłaby być bardzo pożyteczna, zwłaszcza na łamach „Gazety Lwowskiej”, która nieraz w kwestjach żydowskich zajmowała stanowisko obiektywne. Ale niestety pierwszy głos otrzymał element, który uważam za szkodliwy dla obu stron, to jest t. zw. żyd-Polak.

Zdaje mi się, że Polak nie może należycie ocenić stosunku, w jakim ludność żydowska pozostawała i pozostaje do tej grupy. Polacy za czasów zaborów mieli swoich ugodowców rosyjskich i pruskich, jak Niemniej lojalnych Austriaków. Nigdy zaś nie było takich, co odważyliby się głosić, że nie są Polakami, że Polacy powinni wyzbyć się swej narodowości i wejść w organizm innej narodowości. To się natomiast działo i dzieje w stosunku do żydów ze strony t. zw. żydów-Polaków. Nie przeczę, że między nimi byli niektórzy ideowcy, którzy postępowali w myśl swych przekonań. Ale przeważająca większość świadomie działała na szkodę żydostwa. Sami zupełnie oddalili się od ludu żydowskiego, stracili wszelki z nim kontakt, nie znali i znać nie chcieli jego potrzeb. Młodzież wychowywali w duchu co najmniej obojętnym dla spraw żydowskich. W życiu pa-

bliznem byli filarem wszelkiej reakcji politycznej i społecznej. Społeczeństwo polskie zaś ludzili, że żydzi nie są odrębnym narodem, lecz tylko wyzaniem. W ten sposób wsunęli się między społeczeństwo polskie a żydowskie i przez dłuższy czas stanowili przeszkodę bezpośredniego porozumienia między tymi dwoma narodami.

Ludność żydowska miała swoje należyte zdanie o tych nieproszonej opiekanach, ale pod terorem austriackich starostów i żandarmerii „wybierało” ich na reprezentatywne stanowiska. Ta sytuacja błyskawicznie się zmieniła, gdy w niepodległej Polsce wolno było żydom otwarcie przyznawać się do swej narodowości. Wówczas to ludność żydowska natychmiast odwróciła się od swych dotychczasowych prowadzących i prawie jednomyślnie powierzyła swe zastępstwo tym, którzy naprawdę odpowiadali potrzebom, pragnieniom i dążeniom tejże ludności. Ale dzięki długoletniej robocie t. zw. żydów-Polaków w owej chwili w społeczeństwie polskim powstało przykre rozczarowanie, coś w rodzaju przekonania o zdradzie, odstępie ludności żydowskiej.

I tu jest pierwsze źródło konfliktów i nieporozumień, tu jest początek nienormalnego i szkodliwego stosunku między Polakami a żydami. A zatem nie „nienawiść do ich polskości”, jak sądzi artykuł p. t. „Nie tędy!”, ale głębokie przekonanie, że ich szkodliwa robota, ich długoletnie ludzenie Polaków jest źródłem wszystkiego złego, powoduje, że nie możemy o nich spokojnie mówić, że pragniemy, aby społeczeństwo polskie poznało ich prawdziwą wartość i ich samo wyeliminowało z udziału w dyskusji. W ten sposób wolna będzie droga do bezpośredniego porozumienia między społeczeństwem polskim a żydowskim.

Dr. Dawid Schreiber

(Dok. nast.) poseł na Sejm.

Z sali sądowej.

Rozprawa przeciw Izabeli Motyczyńskiej i towarzyszom.

(W. S.) W dniu dzisiejszym rozpoczął się proces Anieli Teresy fałszywej Izabeli Motyczyńskiej, b. urzędniczki prywatnej w „Karpatach”.

Jako współoskarżeni występują: szoferzy Brosz vel Rusinek, Domaśzewicz i Kastański, magazynier kolejowy Bukasiewicz oraz ekspluatator dóbr i por. W. P. w rezerwie Czesław Amcewicz.

Oskarża prokurator Sywulak, przewodniczy r. Antoniewicz, bronią: Batycki, Kibitz, Macielński, Matkowski i Link.

Na wypełnioną po brzegi salę wprowadzono Motyczyńską, która ra wstępie, głośno szlochając, zapewniła audytorjum o swej niewinności. Dłuższe przebywanie w areszcie odbiło się silnie na całej jej postaci, błada z rozwieltrzoną fryzurą wygląda niesamowicie, czyniąc wrażenie skrajnej historyczki. Istotnie r. Antoniewicz ma nielada pracę z nieustannym przywoływaniem jej do porządku. Np. w czasie odczytywania aktu oskarżenia, M. wielokrotnie przerywała okrzykami w guście np.: „szlak mnie trafi”, „jestem niewinna” i t. p.

Na żądanie oskarżonej wszyscy świadkowie zostali zaprzysiężeni.

Przesłuchanie Motyczyńskiej odbędzie się jutro.

Nowe aresztowania

wśród duchowieństwa polskiego w Rosji

Nowa fala bezmyślnych prześladowań religijnych. — Publiczne „auto da feu” św. obrazów. — Św. krzyże na opał.

(Telegram własny „Gazety Lwowskiej”)

Moskwa, 30 marca.

Władze sowieckie dokonały w ostatnich dniach nowych aresztowań wśród duchowieństwa polskiego. W nocy 27/28 bm. aresztowano proboszcza parafii katolickiej ks. Żwierowicza, oraz dziekana ks. Zielińskiego. Poprzedniej nocy aresztowano również z niewiadomych powodów ks. Aul.

W uzupełnieniu powyższej wiadomości, donosi nasz korespondent z pogranicza sowieckiego, iż aresztowani szeregu przedstawicieli duchowieństwa polskiego nie jest zjawiskiem odosobnionym w nowo fałszywych prześladowań religijnych, które ostatnio znów silnie się wzmożyły przybierając w pewnych wypadkach formy wprost zwyczajne i głęboko ranące uczucia religijne. Oto np. jak donoszą z Moskwy, ramienia, specjalnie w tym celu zwołanym, zgromadzeni robotnicy

publiczne spalili ponad 100 św. obrazów („ikon”), pobieranych z cerkwi i in. domów Bożych obwodu Awrakumu.

W powiecie Mohilewskim (w Podolu sow.) władze sowieckie zniszczyły ponad 8000 krzyżów, które pobożna ludność ustawiała na grobach, na których, według wierzeń ludowych stał się wielki „cud”, a mianowicie odbył się samorzutne odnowienie św. obrazu Matki Boskiej, która jak wierzą wieśni — zapowiedziała, iż wkrótce ma nastąpić „Święta Boża” nad ludnością Rosji grzeszącą w grzechach. Ludność tych obrazów zbierała się tłumnie na tem polu, pokrywając je krzyżami. Obecnie władza sowiecka w celu zwalczania „przesądów i fanatyzmu”, rozkazała znieść te krzyże i użyć je na opał.

Koniec przesilenia gabinetowego we Francji.

Nowy rząd będzie prowadzić politykę zagraniczną poprzedniego rządu. — Poincaré może liczyć na poparcie prez. Milleranda. — Wrażenie w Anglii i Niemczech.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”)

Paryż, 30. marca.

Nowy gabinet został ostatecznie utworzony i przedstawia się następująco: Prezydent Rady ministrów i minister spraw zagranicznych Poincaré, wiceprezydent i minister sprawiedliwości Lefevre du Roy, minister spraw wewnętrznych Selves, minister finans. François Marchal, minister wojny i emerytur Maginot, minister marynarki Bokanowski, minister robót publicznych Letroquer, minister kolonii Fabry, minister handlu Louchet, minister oświecenia Henri de Jouvenel, minister obszarów oswobodzonych Louis Marin, minister rolnictwa Capus, minister pracy i higieny społecznej Daniel Vincins.

Wczoraj rano odbyło się pierwsze posiedzenie nowego gabinetu. Gabinet jednomyślnie uchwalił, że w zakresie polityki zagranicznej będzie kontynuować politykę poprzedniego gabinetu.

Prezydent Republiki przyjmując na audjencji nowy gabinet w pełnym składzie witał Poincaré, że udało mu się zgrupować około siebie tyle wybitnych osobistości, oraz zapewnił, że Poincaré może liczyć zawsze na całkowite

poparcie prezydenta republiki w akcji nad rozwiązaniem wszystkich drażliwych problemów w chwili obecnej w duchu najbardziej zgodnym z interesem narodowym.

Londyn, 30. marca.

Londyńskie koła polityczne przyjęły bardzo przychylnie nowy gabinet Poincarégo. Louchet nazywają tu „officerem łącznikowym” między umiarkowanymi elementami francuskimi i angielskimi i najodpowiedniejszym francuskim pośrednikiem w drażliwej sprawie odszkodowań. Fakt, że przedstawiciel Rady Ligi Narodów Jouvenel objął stanowisko w gabinecie, dowodzi, że Poincaré przyznaje Lidze Narodów ważną rolę przy rozwiązaniu kwestii europejskich.

Berlin, 30. marca.

„Local Anzeiger” ogłaszając opinię o nowym gabinecie Poincarégo, w sposób życzliwy komentuje fakt wejścia Loucheta w skład gabinetu. „Deutsche Ztg.” podkreśla, że Louchet w swoim czasie zawarł z ministrem Rathenauem układ o niemieckich świadczeniach rzeczowych, które, pisze dziennik, okazały się stanowczo ponad siły Niemiec.

SPORT.

Sezon piłki nożnej rozpoczął się wczoraj we Lwowie zawodami Pogon—18 pp. i Czarni—Jutrzenka. Pierwsze te zawody odbyły wśród fatalnych warunków atmosferycznych, ściągły stosunkowo mało publiczności. Z punktu widzenia sportowego, potraktowane jako zawody treningowe, niewątpliwie odniosły dobry skutek.

Wyniki były następujące: Pogon—18 pp. 9:0 (2:0) i Czarni—Jutrzenka 7:0 (5:0).

Warszawa. (PAT.) Cracovia-Polonia 1:4 (0:0). Z pośród graczy wyróżnił się przede wszystkim bramkarz Loti. Jedyną bramkę dla Cracovii strzelił Cieszewski.

Łódź. (PAT.) L. K. S. bije Schöneberg-Kickers 6:5 (0:0).

Kronika.

Wielki Raut i Kiermasz wiosenny z tańcami

na dochód sierót po poległych żołnierzach pol. i h.

inauguracyjne posiedzenie Komitetu d. i. i. o godz. 7 wieczorem w sali ratuszowej.

Żegnali gen. Jędrzejewskiego.

Lwów, 31. marca.

W niedzielę, dnia 30. bm. o g. 11. odbyło się w sali Ogniska oficerskiego, ul. Fredry 1. uroczyste pożegnanie gen. dyw. Władysława Jędrzejewskiego przez cały korpus oficerski. Zjawili się około 700 oficerów, w których imieniu przemówił gen. Miecz. Linde, żegnając generała bardzo gorąco i serdecznie, oraz dziękując za ojcowską opiekę i dbałość, jaką otaczał oficerów i żołnierzy. Głęboko wzruszony gen. Jędrzejewski dziękując nadmieniał, że pozostanie nadal we Lwowie i zachęcał gorąco do jednolitej i wytrwałej pracy dla dobra ojczyzny. W końcu wznosił okrzyk na cześć p. prezydenta Rzeczy i korpusu oficerskiego. Następnie żegnali generała dowódcy Dywizji XI, XII i V.

Porozumienie 31. marca: R. kat. Białyni. Gr. kat. Kiryła. Św. Dobronika.

Z prasy. Współredaktor „Słowa Polskiego” i sekretarz redakcji, wytrawny bardzo dziennikarz, p. Tadeusz Opolski opuścił z dniem dzisiejszym z wielkim pożytkiem dla piśmiennictwa stanowisko, przenosząc się do Warszawy. W hotelu Krakowskim Sekretarzem redakcji „Słowa Polskiego” został dr. Roman Kordys, znany dobrze w kręgach sportowych.

Tygodniowego przeglądu giełdowego dzisiaj nie ogłaszamy. Zastępuje go w pełni nasz artykuł wstępujący w nr. 75 „Gazety Lwowskiej”, który był przedmiotem ogólnego zainteresowania kół zajmujących się kwestją finansową.

Mianowanie. Prezes sądu apelacyjnego we Lwowie zamianował ukoniecznionego sędziacza praw. Stefana Mukowicza aplikantem dla okręgu lwowskiego sądu apelacyjnego.

Subskrypcja na Bank Polski. Za pośrednictwem Banku Polskiego we Lwowie i jego oddziałów subskrybowano dotychczas 2681, w tem: Bank Rolniczy 1000 sztuk. Związek przedsiębiorców gorzelników rolniczych w Małopolsce 250, dyrekcja oraz zarząd Banku Rolniczego (centrala Lwów) 50 szt., Zakłady przemysłowe „Merkury” (Lwów) 50, poseł Władysław Serwatowski 200, Karol hr. Gołachowski 100 sztuk itd.

Miejski urząd Targu Poznańskiego komunikuje w sprawie konkursu na plakat Wystawy wynalazków, że ostateczny termin konkursu na plakat Międzynarodowej Wystawy wynalazków w 1925 ubiega z dniem 10. kwietnia b. r. Później zgłoszone projekty nie będą przy ocenie wzięte pod rozwagę.

Przełożenie Lwowskiej Gminy wyznaniowej izr. uchwaliło na ostatnim posiedzeniu odbytem pod przewodnictwem Komisarza rządowego Dra Jakuba Diamanda zasubskrybować 25 akcji Banku Polskiego, co też już nastąpiło.

Ugry na kolejach a uczniowie wymiaru moźeszowego. Korespondent nasz w Warszawie donosi: Wedle orzeczenia Ministerstwa Wyzn. Rel. i Ośw. Publ. w porozumieniu z Ministerstwem kółki, uczniowie wyznania moźeszowego, uczęszczający do publicznych zakładów naukowych lub prywatnych z prawem publiczności, — o ile nie korzystają z ulgi przy przejazdach kolejami w okresie świąt Bożego Narodzenia, Wielkiej Nocy i Zielonych Świątek, wyznani chrześcijańskich — mogą korzystać z ulgi przejazdowych w okresie następujących świąt wyznania moźeszowego: 1) w święta Nowego Roku, Sadnogo, Dnia i Szafasów, poczynając te

Pokój w centrum miasta

może być nieumeblowany, potrzebny od 15. kwietnia b. r. dla kawalera. Warunki wedle umowy. Zgłoszenia nadsyłać należy pod adresem „Gazety Porannej” lub „Gazety Lwowskiej” pod „M”.

Dwupiętrowa kamienica

w śródmieściu z wolnym czteropokojowym mieszkaniem z pełnym komfortem zaraz do sprzedania. — Wiadomość pod „L.” w Admin. pisma, Podwale 3.

Srebro: Korony austr. 680—710 tys.
5 kor. 3.400—3.600 tys. Floreny austr.
1.700—1.800 tys. Ruble 2.700—2.800 tys.
Kopiejki za rubel 1 300—1.400 tys.

Urzędowa Cedula

Giełdy Lwowskiej

nr. 11.

Poniedziałek, 31. marca 1924.

Waluta markowa

A. Kursa efektów:

Kategorie:	Wart. nom.	Ostatnia dywid.	Płać:	Żądają	Transakcje	Uwagi	Kategorie:	Wart. nom.	Dywid. 1923-1924	Płać:	Żądają	Transakcje	Uwagi
Ceny w tysiącach							Ceny w tysiącach						
I Papiery państwowe.							c) Przemysłowa:						
4% Państwowa pożycz. z r. 1920	1000	—	—	—	—	—	Agrohemia i. szt. n.	500	650	—	—	—	—
4 1/2% P. z. z r. 1922	10000	—	—	—	—	—	Bracia Biskupscy	1000	—	—	—	—	—
II. Listy zastawne.							Brown Boveri Z. elekt.	1000	—	—	—	—	—
(bez kuponu bież.)	110 złp	—	—	—	—	—	Browary lwowskie	500	2000	—	23800	24500	24000—24300
4% Banku hip. gal.	—	—	—	—	—	—	Chodorow i. cukru	1000	3000	—	18750	20750	18900—20500
4 1/2% Bk kred. z. gal.	—	—	—	—	—	—	„Chybie”. fabr. cukru	1000	2000	—	—	—	—
4 1/2% Banku Matop.	—	—	—	—	—	—	Cegielski	1000	800	—	1925	2075	1950—2050
4 1/2% Bk. hip. zemel.	—	—	—	—	—	—	„Cmielow fab. porcel.	1000	1000	—	2675	2775	2700—2750
4 1/2% Pol. Bk. kraj.	—	—	—	—	—	—	Fabryka Lokomotyw	—	—	—	2075	2225	2100—2200
4% Polsk. Bk. kraj.	—	—	—	—	—	—	Gafota fabr. obuwia	140	140	—	1100	—	—
4 1/2% Tow. kred. gal. ziemskie	—	—	—	—	—	—	Galicja Rafin. naty	140	80	—	—	—	—
4% T. kr. gal. ziem.	—	—	—	—	—	—	Gorka fab. cementu	140	600	—	67500	—	—
III. Oblig.							„Kabel” T. p. Warsz.	1000	300	—	—	—	—
(bez kuponu bież.)	—	—	—	—	—	—	Karpalit zakłady lit.	140	140	—	3500	—	—
4 1/2% K. P. Bk. kraj.	—	—	—	—	—	—	Krakus i. wód. Krak.	280	200	5000	—	—	—
4% Kom. P. B. kraj.	—	—	—	—	—	—	„Marynia” Z. p. ogrod.	5000	15000	—	—	—	—
4% K. lok. P. Bk. kr.	—	—	—	—	—	—	Niemojowski i. pap.	1000	300	—	2075	2125	2100
IV. Akcje.							„Nitrat”. Zakł. chem.	—	—	—	—	—	—
a) Bankowe:	1923-1924	—	—	—	—	—	Oikos Zakł. prz.-drz.	1000	4000	—	15100	15500	15250—15400
Akcji. Związk.	280	140	—	—	—	—	Orthwein. Kaczuński	500	200	—	—	—	—
Akcji. Hipoteczny	280	120	—	2375	2425	2400	Parowozy S. A. b. m.	500	750	—	1580	1630	1600
Handlowy w Poznaniu	1000	500	—	—	—	2230-2350nf	Pezet Pow. Zakł. bud	500	200	—	990	1060	1000—1050
Bank komercyjny	280	84	—	—	—	—	„Piłtno” w Poznaniu	1000	750	—	—	—	—
Małopolski	280	140	—	—	—	—	Pocisk zakł. amun.	850	175	—	—	—	—
Powszechny kredytow.	280	140	—	240	310	250—325	„Pokucie” Ska naft.	1000	500	—	—	—	—
Przemysłowy	280	130	—	1730	1920	1750—1900	Pol. Nafta prz. wiert.	500	350	—	1925	2025	1950—2000
Rolniczy S. A.	1000	—	—	—	—	—	Pol. Tow. Budowlane	500	400	—	420	480	425—475
Ziemski kredytowy	280	84	—	420	775	495—770	Potęga Tow. hut. z.	10000	2500	—	—	—	—
Zemelny	280	84	—	—	—	—	Rakszawa fabr. suk.	140	280	—	11100	11400	11250
Z. S. Z. w Poznaniu	1000	600	—	—	—	—	„Rohn Zieliński” Z. m.	500	300	—	—	—	—
b) Handlowe:	—	—	—	—	—	—	Siersza zakł. elektr.	200	40	—	1000	—	—
Impex Ska handlowa	140	90	—	—	—	—	Siersza gór. zakłady	140	300	—	21000	—	—
Polski Glob.	500	200	—	—	—	—	Spółka Akc. Wydaw.	280	56	—	—	—	—
Polbal	1000	520	—	—	—	—	„Strem” Z. chem.	—	—	—	—	—	—
Polsot	1000	210	—	—	—	—	„Tehate”. Tow. akc.	1000	—	—	—	—	—
Tohan	140	210	—	—	—	—	Tepege gór. zakłady	700	700	—	—	—	—
Wawel	500	300	—	—	—	—	Tesp. tow. ekspl. soli	1000	350	—	22750	24250	23000—24000
							Trzebinia f. m. S. A.	140	280	—	—	—	—
							Ursus fab. motorów	500	1000	—	—	—	—
							Wild i Ska	500	500	—	—	—	—
							Zieleniewski i. masz.	1000	1970	—	39750	41250	40500—41000

V. Waluty i Dewizy.

Kategorie:	Bilety bankowe			Czeki, przekazy i wypłaty			Uwagi
	płać	żądają	transakcje	płać	żądają	transakcje	
Dolary amerykańskie							Wskutek zarządzenia Ministra Skarbu kursa walut i dewiz notuje wyłącznie giełda warszawska.
Dolary amerykańskie (drobne)							
Dolary kanadyjskie							
Dynary							
Funtzy szterlingi							
Franki belgijskie							
Franki francuskie							
Florenty holenderskie							
Franki szwajcarskie							
Korony austriackie							
Korony czesko-słowackie							
Korony duńskie							
Korony norweskie							
Korony szwedzkie							
Korony węgierskie							
Lei rumuńskie							
Liry włoskie							
Marki niemieckie							

B. Kursa Zbożowe.

Ceny rozumieją się w markach polskich za 100 kg. bez podatku spożywczego, miejsce stacja załadowania.	Ceny		Uwagi	Ceny rozumieją się w markach polskich za 100 kg. bez podatku spożywczego, miejsce stacja załadowania.	Ceny		Uwagi
	od	do			od	do	
PSZENICA krajowa 73/74 ex 1923	36000000	39000000		Maka pszenna 40% „0”	—	—	
ŻYTO małopolskie 68/69 ex 1923	23000000	24500000		Makapszen.kuchenna 1	—	—	
ŻYTO małopolskie 65/66	19500000	20500000		Maka pszenna ciemna 4	—	—	
JECZMIEN: małopolski browarniany	21000000	23000000	Siew. Radziechów 24645000 Dob. Żółtkiew 23,500,000	Maka żytnia 60% „—”	—	—	
JECZMIEN małopolski przemysłowy	17500000	18500000		Maka żytnia 70% „—”	—	—	
OWIES małopolski 44/45 ex 1923	20500000	22500000		GRYSIK kukurudziany	—	—	
KUKURUDZA	—	—		MAKA kukurudziana	—	—	
ZIEMIANKI jadalne	—	—		OTREB pszenicy netto bez worka	—	—	Łanowce 11800000
FASOLA biała	—	—		OTREB żytni netto bez worka	—	—	
FASOLA kolorowa	—	—		KASZA HRECZANNA	65000000	65000000	Cala
FASOLA krasa	—	—		KASZA JAGLANNA	—	—	
GROCH polny	—	—		KASZA JECZMIENNA	—	—	
GROCH 1/2 Victoria	—	—		PECAK	—	—	
BOBIK	—	—		MAKUCHY iniane i konopne	—	—	
WYKA	—	—		MAKUCHY rzepakowe	—	—	
MIESZANKA pastwana w ziarnie	—	—		KONICZYNA czerwona krajowa 240g	—	—	
HRECZKA	25000000	27000000		KAPUSTA KWASZONA	—	—	
SIANO słodkie krajowe prąsowane	14000000	15000000		WORKI lutowe wyr. Stradom. Warta	—	—	
SŁOMA prasowana	12000000	13000000		Częstochowianka 75 kg. za sztukę	—	—	
LEN	60000000	65000000		WORKI używane, dobre, za sztukę	—	—	
LUBIN	—	—					

Sekretariat Giełdy.

Generalny Sekretarz Dr. PANETH

Wybory kabalne we Lwowie.

Lwów, 31. marca.

Zydowski Klub Mieszczański, jako jedna z najstarszych organizacji żydów-mieszczan, stojących na gruncie narodowym polskim, która jednocześnie w swym łonie kilkuset członków z najpoważniejszych sfer kupców, przemysłowców, adwokatów, inżynierów i lekarzy we Lwowie, odbył wczoraj specjalnie w tym celu zwołane Walne zgromadzenie członków, celem omówienia sprawy wyborów do kabalu.

Prezes klubu p. architekt Ulam w krótkich słowach przedstawił ważność i doniosłość obecnych wyborów i udzielił głosu referentowi wiceprezowi Mecenasowi Dr. Wasserowi, który w dłuższym referacie przedstawił całą sytuację polityczną w Polsce i wskazał na przelomową chwilę, jaką obecnie społeczeństwo żydowskie przeżywa, podnosząc, że dziś nadeszła chwila, w której żydzi-polacy muszą przystąpić znowu do pracy pozytywnej i należy dolażyć wszelkich starań, aby całe społeczeństwo żydowskie mogło być zastąpione w Radzie Wyznaniowej w sposób odpowiadający godności gminy tej miary, jaką jest gmina lwowska.

Wspomniał także o tem, że należy bezwarunkowo przyznać odpowiedni wpływ na zarząd gminy partii konserwatywnej, która zachowując w zupełności wiary i tradycję żydowską, chce szczerze i serdecznie współpracować z całym społeczeństwem dla dobra Państwa, którego są obywatelami i wśród którego żyją.

Zakończył wnioskiem, aby Klub Mieszczański podjął inicjatywę do zjednoczenia wszystkich zrzeszeń, stowarzyszeń i stronnictw żydowskich, celem wspólnego przeprowadzenia wyborów do reprezentacji wyznaniowej żydowskiej.

W dyskusji wzięli udział liczni mowcy a m. in. redaktor dr. Bronisław Honigmann, dr. Landau, aptekarz Popiel, p. Wixel, Hübel i inni, którzy w gorących słowach poparli wniosek referenta. Wniosek ten w głosowaniu został też jednogłośnie przyjęty.

Jak się dowiadujemy ma w najbliższych dniach odbyć się konferencja wszystkich zrzeszeń żydowskich, celem zorganizowania wspólnej akcji.

Wiec pracowników pocztowych.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).

Lwów, 31. marca.

(i. p.) Wczoraj odbył się w sali Tow. Pedagogicznego tłumny wiec pocztowców okręgu lwowskiego. Na wiec przybyli nadto delegaci innych okręgów, między innymi także z Warszawy. Przewodniczył prezes lwowskiego Związku p. Baran.

P. Wieluński, prezes Zarządu głównego w Warszawie, przedstawił dotychczasową pracę zarządu, oraz zadania na przyszłość, przyczem zaznaczył, że pocztowcy muszą stanąć do walki z upośledzonym stanowiskiem, na jakie zostają uposażeniowej z 9. września 1923.

W dalszym ciągu poddano ostrej krytyce

redukcję personelu,

zwłaszcza w czasie, gdy wraz z ustaleniem waluty wzrasta się ruch pocztowy z zagranicą. Z tego powodu nagromadziły się dziesiątki tysięcy paczek niewyeksponowanych w Warszawie, Krakowie i t. d. z każdym dniem stan ten się pogarsza, bo personal nie może podjąć nawałowi pracy.

Omawiano również sprawę listopadowego strajku pocztowego w Krakowie. Dyskusja na ten temat przybierała chwilami dość ostry charakter.

Po długiej dyskusji uchwalono szereg rezolucji, w których pracownicy pocztowi

1) domagają się zrównania ich z kolejarzami,

2) protestują przeciw tworzeniu z pocztowców urzędników drugiej klasy i odebrania im charakteru publiczno-prawnego,

3) domagają się wliczenia lat służby, odbytych w państwie zaborczem, odpoczynku niedzielnego, utworzenia awansów dla urzędników małopolskich, którzy zostali w rozprawach upośledzeni, oraz wydania mundurów dla niższych funkcjonariuszy.

Dokoła unarodowienia żydów.

Lwów, 31. marca.

Onegdaj odbyło się w szkole żeńskiej im. Sobieskiego, przy ul. Zamarstynowskiej, uroczyste zakończenie roku szkolnego Kursów dla dorosłych. Na uroczystość przybyli licznie zaproszeni goście, prezes Tow. Związku Polaków wyznania mojż., dr. Bruno Blumenfeld, insp. szkolny Wańczura, przedsta-

wiciele prasy polskiej i wielu stowarzyszeń oświatowych. Na kursy te uczęszczało w roku ubiegłym przeszło stu uczniów i uczenie dorosłych, przeważnie wyznania mojżeszowego, pracujących lub zawodowo w rzemiośle, przemyśle i handlu. Rozdanie świadectw poprzedził popis, świadczący o poświęceniu pełnej pracy, grona nauczycielskiego tudzież pilności i żądzy wiedzy tych, którzy, nie mogąc uczyć się we wieku dziecięcym, skorzystali w wielki dojrzałym z instytucji, założonej i utrzymywanej przez grono patriotów wyznania mojżeszowego i zapisali się na kursa, aby nauczyć się czytać i pisać po polsku, tudzież zaznać się z podstawami potrzebnej każdemu człowiekowi wiedzy. Szkoła Związku Polaków w m. wychowuje uczniów swych w duchu polskim. Rozczulającem wprosi było patrzeć na te jednostki wyrwane z najciemniejszych zaułków ulicy żydowskiej, czysto i schludnie ubrane, a recytujące z wielkiem zrozumieniem rzeczy utwory Pola, Syromoni, i nieśmiertelnej Konopnickiej. A gdy z piersi tych typowych przedstawicieli ghetta zabrzmiała potężna treścią „Rota” Konopnickiej, radoła się dusza polska nadzieją, że odosobniona od wielkiego obozu polskiego, a w ciemnościach i brudzie pograżona ulica żydowska zostanie jednakże jeszcze dla idei polskiej i polskiej kultury uratowana. — O ile Związek Polaków w m. i inne podobne zrzeszenia żydowskie w pracy swej nie ustana, a praca ich znajdzie należyte, życzliwe zrozumienie i poparcie u reszty społeczeństwa polskiego! Dr. B. H.

OGŁOSZENIA.

SPADKI.

A. II. 479/99. Edykt. Nieznanych ustawowych spadkobierców bhp. Majera Silbersteina wzywa się pod ryg. § 128 pn. 1969-3

Sąd powiatowy.

Gródek Jagieli dnia 12 lutego 1924.

ROZMAITE OBWIESZCZENIA.

Gr. I. b. 134/24/1. Edykt. Strona powodowa Ozyasz Mausner kupiec w Kołomyi zastąpiony przez adwokata Dra Jakóba Pordesa w Kołomyi wniosła skargę przeciw stronie pozwanej 1) Fei-dze Bickel zam. Kreisel i 2) Leonowi Tannebaum i wykreślenie prawa zastawu zpn. Ponieważ miejsce pobytu strony pozwanej ad 2) Leona Tannebauma jest nieznane, ustanawia się P. Dra Jur-czenko adwokata w Kołomyi kuratorem, który ją będzie zastępował na jej koszt i niebezpieczeń. dotąd, dopóki ona sama się nie stawi i nie ustanowi pełnomocnika. 1987

Sąd okręgowy. Oddział I.

Kołomyja, dnia 12. lutego 1924.

UZNAWANIA ZA ZMARŁYCH.

T. V. 413/23/5. Franciszek Nowak, urodzony 1850 w Sopotowie powiat Kolaszowa przed 50 latami, wyjechał w niewiadomym kierunku, od lat 40 nie ma o nim wiadomości. Wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego zaginionego. Wydaje się ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi wiadomości o powyższym wymienionym. 1912

Sąd okręgowy.

Rzeszów 19. lutego 1924.

T. 266/23. Edykt. Jan Kozaczek syn Franciszka ur. 31 grudnia 1890 rolnik w Szybalinie w walkach polsko-ukraińskich w maju lub czerwcu 1919 r. walczył pod Burajowem i od tego czasu niema o nim żadnej wiadomości z czego domniemywać się należy, że już nie żyje. Na prośbę żony wdraża się postępowanie celem uznania go za zmarłego a małżeństwo zawarte 7 lipca 1918 rozwiązane. Wydaje się ogólne wezwanie, aby najpóźniej do jednego roku od dnia ogłoszenia tego edyktu w „Gazecie Lwowskiej”, tj. do

dnia 1 lutego 1925, udzielono Sądowi lub adw. Drowi Immerkauerowi adw. w Brzeżanach którego ustanawia się obrońcą wzięcia małżeńskiego wiadomości o zaginionym, którego równocześnie wzywa się, by w powyższym czasie zgłosił się w sądzie, lub w inny sposób dał znać o sobie. 2005

Sąd okręgowy.

Brzeżany, dnia 20 stycznia 1924.

L. cz. T. V. 235/23/3. Michał Krepiski, urodzony 1893 w Lutczy, powiat Strzyżów, syn Jana i Peginy, jako żołnierz 40 pułku piechoty miał ponieść śmierć 5 kwietnia 1915 w wojnie na froncie rosyjskim. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego wzywa się, aby uwiadomiono Sąd o zaginionym. 1915

Sąd okręgowy

Rzeszów, 22 sierpnia 1923.

T. V. 149/22/5. Jan Jaworczak, urodzony 1877 w Bielinach powiat Nisko, brał udział na froncie włoskim i 1918 w Albanii w batalionie pospolitego ruszenia Nr. 41, w październiku 1918 zaginął. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywa się, aby zawiadomiono Sąd o zaginionym. 1911

Sąd okręgowy

Rzeszów 17. lutego 1924.

L. cz. T. V. 301/23/6. Andrzej Krawiec, urodzony 1892 w Kopkach powiat Nisko, żołnierz 90 pułku piechoty brał udział na froncie rosyjskim 1916 dostał się do niewoli i zaginął. Wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego. Wydaje się wezwanie, aby udzielono Sądowi wiadomości o wymienionym. 1910

Sąd okręgowy

Rzeszów, 18 lutego 1924.

L. cz. T. V. 259/2/7. Jędrzej Szepe-lak urodzony 1883 w Przychojcu powiat Łańcut, w sierpniu 1914 przydzielony do 17 pułku piechoty obrony krajowej walcząc na froncie rosyjskim dostał się do niewoli rosyjskiej i miał umrzeć w kwietniu 1919 w Kurgan. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego wzywa się, aby zawiadomiono Sąd o zaginionym. 1909

Sąd okręgowy

Rzeszów, 17 lutego 1924.

T. 340/20. Kasia Rywniak wniosła o uznanie męża Iwana Rywniaka za zmarłego i zawartego z nim 20 listopada 1908 w Rozhniezu małżeństwa za rozwiązane. Z zeznań Kasi Rywniak wynika, że I-

wan Rywniak Pawła został w sierpniu 1914 powołany do armii austriackiej i od jesieni 1914 nie ma o nim żadnej wiadomości. Wdraża się postępowanie celem uznania go za zmarłego Iwana Rywniaka Pawła i rozwiązania zawartego z nim małżeństwa. Wzywa się aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Marianowi Szanserowi adw. w Samborze, którego mianuje się obrońcą wzięcia małżeńskiego wiadomości o powyższym wymienionym. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 15 października 1924 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego i rozwiązaniu małżeństwa. 1978

Sąd okręgowy.

Sambor, dnia 24 marca 1924.

T. 403/23/4. Aleksander Lukacz urodzony 1872 Kopytów zaginął 1917. Celem uznania go za zmarłym i rozwiązania małżeństwa wzywa się by do pół roku od ogłoszenia udzielono wiadomości Sądowi albo adw. Drowi Kulikowskiemu Lwów. 1868

Sąd okręgowy.

Lwów, 21 listopada 1923.

T. 2/24/2. Michał Komarnicki syn Andrzeja urodzony Łanowce 1889, żołnierz austriacki, miał 1920 uleść w Sybirze wypadkowi kolejowemu. — Od tego czasu ślad za nim zaginął. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywa się o powiadomienie sądu lub kuratora Dr. Kruha Czortków do 25 sierpnia 1924. 1922

Sąd okręgowy. Oddział IV.

Czortków, dnia 24 lutego 1924.

T. 447/23/4. Michał Sokół, urodzony 1884 Moszczanica zaginął 1914. Celem uznania go za zmarłym wzywa się by do pół roku od ogłoszenia udzielono wiadomości Sądowi albo adw. drowi Kapuścińskiemu Lwów. 1973

Sąd okręgowy.

Lwów, 15 października 1923.

T. 3/24/4. Paweł Lucan, urodzony 1888 Kamionka, zaginął 1919. Celem uznania go za zmarłym i rozwiązania małżeństwa wzywa się by do pół roku od ogłoszenia udzielono wiadomości Sądowi albo adw. drowi Rennerowi we Lwowie. 1969

Sąd okręgowy.

Lwów, 28 stycznia 1924.

T. 605/23/4. Iwan Krawczuk, urodzony 1881 Szczerzec, zaginął 1914. Celem uznania go za zmarłym i rozwiązania mał-

żeństwa wzywa się by do pół roku od ogłoszenia udzielono wiadomości Sądowi albo adw. drowi Kuczkiewiczowi Lwów. 1968

Sąd okręgowy.

Lwów, 18 stycznia 1924.

T. 564/23/4. Teodor Janczyński, urodzony 1890 Steniatyn, zaginął 1915. Celem uznania go za zmarłym i rozwiązania małżeństwa wzywa się by do pół roku od ogłoszenia udzielono wiadomości Sądowi albo adw. drowi Korytce. 1967

Sąd okręgowy.

Lwów, 30 stycznia 1924.

L. cz. T. V. 159/23/4. Józef Stybak, urodzony 1881 w Hermanowej powiat Rzeszów, w sierpniu 1914 przydzielony do 18 pułku piechoty brał udział na froncie rosyjskim, był ranny i miał umrzeć. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego wzywa się, aby zawiadomiono Sąd o zaginionym. 1914

Sąd okręgowy.

Rzeszów, 15 września 1923.

T. 102/23/2. Michał Struk syn Hryhorya, urodzony Wierzhniakowce 30. lipca 1886, rolnik, wyemigrował w roku 1912 do Prus, od jesieni 1913 brak o nim wiadomości. Wdrażając na prośbę Ksenki Struk postępowanie celem uznania go za zmarłym, wzywa się o udzielenie wiadomości o zaginionym Sądowi albo Dr. Krokowskiemu adw. w Czortkowie. Po 1. listopada 1924 Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego. 1985

Sąd okręgowy. Oddział IV.

Czortków dnia 13. września 1923. 1923

T. 221/23. Semań Fuczyło z Woli niżej. żołnierz 45 pp. zaginął na froncie włoskim. Wzywa się o podanie o nim wiadomości Sądowi do sześciu miesięcy. Po upływie czasu okresu na ponowny wniosek Sąd orzeknie o śmierci jego. 1985

Sąd okręgowy.

Sambor 17. grudnia 1923.

T. 26/24/2. Wasylina Rukla, żona Stefana z Latacz, lat 27, rolniczka, znikła 1916 ze wsi w niewiadomym kierunku i niema o niej żadnej wiadomości. Wdrażając postępowanie celem uznania ją za zmarłą, a małżeństwo za rozwiązane, wzywa się o powiadomienie Sądu lub Dr. Kruha w Czortkowie o zaginionej do 15. października 1924. 1977

Sąd okręgowy.

Czortków 24 marca 1924.

L. cz. T. V. 303/22/3. Marianna Sikora, urodzona 1866 w Mazurach, córka Tomasza i Zofii wyjechała do Ameryki 1890 i tamże miała męża 1892 r., od którego ma o niej żadnej wiadomości. Wdram się postępowanie celem uznania za zmarłą. Wydała się wzywaniu, aby udzieliła Sądowi wiadomości o powyższej wyświeconej. Mariannę Sikorę wzywa się aby przed niżej wymienionym Sądem stawiała się lub w inny sposób uwiadomiła o swym życiu. 1913

Sąd okręgowy

Rzeszów, 20 października 1922

L. cz. T. V. 306/23/3. Matusz Drag, urodzony 1889 w Hucisku, powiat Rzeszów, syn Kaspra i Zofii, w czerwcu 1915 pobrany i przydzielony do 40 pułku piechoty, brał udział w wojnie na froncie rosyjskim, skąd jego żona w październiku 1916 otrzymała od niego ostatnią wiadomość, odąd ślad za nim zaginął. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywa się aby zawiadomiono Sąd o zaginionym. 1916

Sąd okręgowy

Rzeszów, 27 września 1923.

T. 230/23. Edykt. Pawło Piniak syn Oleksy i Tekli ur. 16 sierpnia 1896 w Wolicy Podhajeckiej rolnik i tam zaniechany zaginął na wojnie światowej jako żołnierz austriacki w niewoli włoskiej w r. 1919 i od tego czasu niema o nim żadnej wiadomości z czego domniemywać się należy, że już nie żyje. Ogłasza się przeto wezwaniu aby najpóźniej do jednego roku od dnia ogłoszenia tego edyktu w „Gazecie Lwowskiej”, tj. do dnia 1 marca 1925, udzielono sądowi wiadomości o zaginionym którego równocześnie się wzywa aby w powyższym czasie zgłosił się w sądzie lub w inny sposób dał znać o sobie. 2004

Sąd okręgowy

Brzeżany, dnia 12 lutego 1924.

FIRMY.

Firm. 1961. Rg. C. III. 270. Zmiany dotyczące firmy spółkowej już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 24 stycznia 1924: Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: „Surowiec”. Przedsiębiorstwo przemysłowo - techniczne, spółka z ogr. odpow. Zmiany: Uchwałą Walnego Zgromadzenia z 29 grudnia 1923 L. rep. 8748 postanowiono rozwiązanie i likwidację spółki. Likwidatorem ustanowiony Henryk Giermain, który firmę podpisywać będzie z dodatkiem wskazującym na likwidację. 1734

Sąd okręgowy jako handl. Oddział IV. Lwów, dnia 2 stycznia 1924.

Firm. 153. Rg. C. I. 227. Zmiany dotyczące firmy spółkowej już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 13. lutego 1924: Siedziba firmy: Winniki. Brzmienie firmy: „Zupan”. Fabryka cegieł. Spółka z ogr. odpow. w Winnikach. Zmiany: W miejsce zawiadowcy inż. Mariana Przetońskiego, który ustąpił, obrano zawiadowcą Witolda Próchniewicza. 1746

Sąd okręgowy jako handl. Oddział IV. Lwów, dnia 1. lutego 1924.

Firm. 1811. Rg. C. I. 227. Zmiany dotyczące firmy spółkowej już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 20. grudnia 1923. Siedziba firmy: Winniki. Brzmienie firmy: „Zupan”. Fabryka cegieł. Spółka z ogr. odpow. w Winnikach. Zmiany: Uchwałą Walnego Zgromadzenia z 15. kwietnia 1923 l. rep. 92475 podwyższono kapitał zakładowy do kwoty 972.000 mp. pełno wpłacony. 1739

Sąd okręgowy cyw. jako handl. O. IV. Lwów, dnia 3. grudnia 1923.

Firma 227/24. Spdz. II. 122. Wpis firmy spółdzielni. Do rejestru wpisano dn. 20 lutego 1924. Siedziba spółdzielni: Lwów. Brzmienie firmy: Spółdzielnia Wydawnicza „Wiedza” z odpowiedzialnością udziałami we Lwowie. Przedmiot przedsiębiorstwa: wydawanie oryginalnych dzieł członków i tłumaczeń wytworów sztuki i pism periodycznych, jakoteż rozszerzania tychże oraz utrzymywanie księgarni, bibliotek i wykupienie. Spółdzielnia wydaje jedyną pracę swych członków, tj. j. każdy autor lub tłumacz mającej się wydać książkę musi być członkiem spółdzielni. Czas trwania nieograniczony. Udział członka wynosi 10 złp. i jest płatny w 10 równych ratach miesięcznych od chwili przystąpienia do spółdzielni. Każdy członek może mieć więcej udziałów. Człon-

kowie odpowiadają za zobowiązania spółdzielni wyłącznie i tylko udziałami. Zarząd spółdzielni składa się z członka i jego zastępcy. Członkiem zarządu obrano Osvalda Pekelasa, zaś zastępcą Józefa Zawadkę. Podpis firmy nastąpi w ten sposób, że pod brzmieniem firmy wypisanem, wydrukowanym lub wydrukowanym pieczęcią umieszczyć swój podpis członek zarządu. Ogłoszenia spółdzielni ponoszące będą w „Gazecie Lwowskiej”. Spółdzielnia ma Radę Nadzorczą złożoną z 3 członków.

Sąd okręgowy cyw. jako handl. O. IV. Lwów, dnia 18 stycznia 1924. 1737

Firm. 1621. Rg. C. VII. 292. Wpis firmy spółkowej. Do rejestru wpisano dnia 21 grudnia 1923: Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Spółka dla handlu i wyrobu materiałów drzewnych „Dendropol”. Spółka z ogr. odpow. Przedmiot przedsiębiorstwa: wszelkiego rodzaju interesy z zakresu przemysłu i handlu drzewnego. Czas trwania: nieograniczony. Stosunki prawne spółki: Spółka opiera się na kontrakcie udziałowym we formie aktu notarialnego z daty Lwów, 19. października 1923 L. rep. 28795. Kapitał zakładowy wynosi: 200.000.000 mp. pełno wpłacony. Zarząd składa się z 2 zawiadowców. Zawiadowcami obrano: inż. Oskara Frisera i Dra Ignacego Bergtranna. Podpis firmy nastąpi w ten sposób, że pod brzmieniem firmy położyć swój podpis 2 zawiadowcy lub zawiadowca i prokurysta. 1738

Sąd okręgowy jako handl. Oddział IV. Lwów, dnia 8 grudnia 1923.

Firm. 1544. Rg. C. VII. 282. Wpis firmy spółkowej. Do rejestru wpisano dnia 15. grudnia 1923: Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Ziemiańska Spółka chowu drobiu, zbytu jaj i ziemniaków. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością we Lwowie. Przedmiot przedsiębiorstwa: Przedmiotem przedsiębiorstwa spółki jest: wzorowa hodowla drobiu rasowego, produkcja jaj zarodowych, kupno i sprzedaż na całym obszarze Polski tudzież za granicą jaj drobiu, produktów rolnych wszelkiego rodzaju, tudzież przedmiotów potrzebnych dla gospodarstw rolnych, jak narzędzi rolniczych itp., wreszcie pośredniczenie w transakcjach handlowych produktami i towarami wchodzącymi w zakres powyższego przedsiębiorstwa oraz uczestniczenie w przedsiębiorstwach mających cel podobny. Czas trwania: nieograniczony. Stosunki prawne spółki: Spółka opiera się na kontrakcie udziałowym we formie aktu notarialnego z daty Lwów, 2. października 1923 L. rep. 7930. Kapitał zakładowy wynosi 50.000.000 mp. pełno wpłacony. Zarząd składa się z dwóch zawiadowców. Członkami zarządu obrano: Dr. Stanisław Groyeckie, adwokat we Lwowie, ul. Chorażczyzna 18 i Franciszek Bładowski przemysłowiec we Lwowie ul. Badenich 8. Podpis firmy Spółki nastąpi w ten sposób, że pod wypisaną, wyciętą lub wydrukowaną firmą Spółki umieszczają swe podpisy albo obaj zawiadowcy, albo jeden zawiadowca i prokurysta z dodatkiem wskazującym na prokurę. 1740

Sąd okręgowy cyw. jako handl. O. IV. Lwów, dnia 29 listopada 1923

Firm. 112. Rg. A. V. 80. Wpis firmy spółkowej. Do rejestru wpisano dnia 3. lutego 1924: Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Piekarnia „Zdrowie” M. Symowej i A. Hirniakowej. Czas trwania: nieograniczony. Przedmiot przedsiębiorstwa: wypiek chleba i bułek. Forma prawna spółki: jawna spółka handlowa od 1. grudnia 1923. Jawnymi spółkami są: Maria Symowa i Aleksandra Hirniakowa. Podpis firmy nastąpi w ten sposób, że pod brzmieniem firmy umieszczyć swój podpis Aleksandra Hirniakowa. 1725

Sąd okręgowy i. handlowy, Oddział IV. Lwów, dnia 25 stycznia 1924.

Lcz. Firm. 1819. Rg. C. VII. 322. Wpis firmy spółkowej. Do rejestru wpisano d. 6 lutego 1924: Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: I. Altkorn i Brat. Spółka z ogr. por. we Lwowie. Przedmiot przedsiębiorstwa: handel naczyntami do mowami i kuchennymi, drobnymi towarami żelaznymi jakoteż zastępstwo zagranicznych firm tej gałęzi w obrębie

Rzeczypospolitej Polskiej za prowizją. Czas trwania: do 31 grudnia 1928 z możliwością przedłużenia. Stosunki prawne spółki: Spółka opiera się na kontrakcie spółki w formie aktu notarialnego z 23. listopada 1923 L. rep. 29269. Kapitał zakładowy wynosi: 200.000.000 Mp. w całości wpłacony. Spółnicy: Izidor Altkorn i Wilhelm Altkorn umieszcili jako aport towary przejęte przez spółkę w wartości 143.295.000 Mp. a Fryderyk Stierer prawo najmu lokalu przedsiębiorstwa przejęte przez spółkę w wartości 17.647.000 Mp. Zarząd składa się z jednego zawiadowcy. Zawiadowca ustanowiono Fryderyka Stierera we Lwowie ul. Strzelecki 12. Podpis firmy następuje w ten sposób, że pod wyciętym stemplem lub wypisanem brzmieniem firmy wypisuje swe nazwisko zawiadowca. 1732

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddz. IV. Lwów, dnia 23 stycznia 1924.

Firm. 13. Rg. C. VI. 59. Zmiany dotyczące firmy spółkowej już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 30. stycznia 1924: Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: „Kamieniolomy Trenbowelskie” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością we Lwowie. Zmiany: Zawiadowca Dr. Lucjan Szper ustąpił. Mianowano zawiadowcę: Władysława Murczyńskiego. Sąd okręgowy jako handlowy, Oddz. IV. Lwów, dnia 8 stycznia 1924. 1731

Firm. 1740. Rg. C. VII. 160. Zmiany dotyczące firmy spółkowej już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 30 grudnia 1923: Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: „Fosfor” Zakłady przetworów chemicznych Spółka z ogr. odpow. Zmiany: Kapitał zakładowy wynoszący 225.000.000 Mkp. został pełnowpłacony. Sąd okręgowy i. handlowy, Oddział IV. Lwów, dnia 13 grudnia 1923. 1728

Firm. 1832. Rg. C. VII. 320. Wpis firmy spółkowej. Do rejestru wpisano dnia 6. lutego 1924: Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Tkalnia mechaniczna „Lewpol” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością we Lwowie. Po niemiecku: Mechanische Weberei „Lewpol” Ges. m. b. H. in Lemberg. Przedmiot przedsiębiorstwa: 1) wyrób płótna oraz tegoż sprzedaż i wymiana na przedziwo i pakule; 2) kupno i sprzedaż w celach zarobkowych surowców lnianych i konopianych a w szczególności lnianego i nieczesanego, wyczesków lnianych i konopianych i także przedziwo konopianych i lnianych; 3) kupno i sprzedaż towarów bławatnych; 4) import i eksport surowców. Czas trwania: nieograniczony. Stosunki prawne: Spółka opiera się na kontrakcie udziałowym w formie aktu notarialnego z daty Lwów, dnia 21. sierpnia 1923 L. rep. 7683 zmienionym umową dodatkową z daty Lwów, 17 listopada 1923 L. rep. 8235. Kapitał zakładowy wynosi: 30.000.000 Mp. pełnowpłacony. Zarząd składa się z 3 zawiadowców. Zawiadowcami ustanowieni: Dr. Herman

Weiler przemysłowiec we Lwowie ul. Ścieżna L. 6. Dawid Krumholz przemysłowiec we Lwowie ul. Chodorowskiego 10 i Lieber Pistyner przemysłowiec we Lwowie ul. Słowackiego 3. Prokurę nadał Juliuszowi Baschowski we Lwowie ul. Wybranowskiego 2. Podpis firmy nastąpi w ten sposób, że pod brzmieniem firmy umieszczają swe łączne podpisy dwaj zawiadowcy lub jeden zawiadowca i prokurysta. Ogłoszenia umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej”. Sąd okręgowy i. handlowy, Oddział IV. Lwów, dnia 23 stycznia 1924. 1727

Specjaliści chorób skórnych i wenerycznych
Dr. SCHWARZ ul. Słowackiego 4
poczt. 6. naprzeciw
pociąg pon. orygn. Leczenie lampą kwarcową.

KŁODY KOCY MATERACE

KAPY, PODUSZKI,
PIERZE WIEJSKIE

poleca znany Magazyn Pościeli firm
W. IŻYCKI, Lwów, Kopernika 3

ODPIS.

Sąd Apelacyjny

we Lwowie

dnia 21. marca 1924 r.

L. czyn. Nr. II. 65/23/7.

Do

Państwowych Zakładów Nitowych

Agencja

we Lwowie

do L. 1968/24 Ropa brutowa.

Sąd Apelacyjny we Lwowie uchwala z dnia dzisiejszego przyznać adw. Dr. Władysławowi Szajnzie jako kuratorowi nieorganizowanych bractw, tytułem zwrotu wydatków za stracę czasu, jakoteż poniesiony trud przy ustalaniu ceny targowej repy bractwowej za miesiąc grudzień 1923, styczeń i luty 1924 r. wynagrodzenie w wysokości 0,75% z kwoty za te miesiące, tytułem ceny kupna nieorganizowanym w związku bractwom wypłacić się mających.

Uprasza się o wypłatę tego wynagrodzenia kuratorowi i zawiadomienie o wysokości przyznanego kuratorowi wynagrodzenia, nieorganizowanych bractw w sposób podany w tut. odezwie z 19. listopada 1923 r. Nr. II. 30/23 (ad L. 29.382.23 Wydz. Bractw). 2007

(—) Hayder.

FIRANKI, PORTJERY.

Karnisze, Dywany, Kołdry,

Materace — najtaniej poleca

KAZ. SKIBIŃSKI, Lwów, Kopernika 4

naprzeciw Szkowrona.

Walne Zebranie Spółników Krośnieńskiej Tkalni mechanicznej, Spółki z ogr. odpow. w Krośnie, odbyło się dnia 21. marca 1924 r., uchwaliło rozwiązanie i likwidację Spółki. Wzywa się niniejszem wierzycieli Spółki, aby zgłosili na ręce likwidatorów swoje pretensje do dnia 30-tu od daty niniejszego ogłoszenia. 2012

Krosno, dnia 29. marca 1924 r.
KROŚNIEŃSKA TKALNIA MECHANICZNA, Spółka z ogr. poroką w Krośnie w likwidacji.

Likwidatorzy:
Jędrzej Krukier w. r. Inż. Stanisław Bergman w. r.

OGŁOSZENIE.

WALNE ZGROMADZENIE członków KASY ZALICZKOWEJ W SANOKU

odbędzie się dnia 24. kwietnia 1924 o godz. 10-tej przed poł. w lokalu Kasy Zaliczkowej z astępującym p. rzadkiem: 1) Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia z 24. kwietnia 1923. 2) Sprawozdanie Dyrektora z czynności i zamknięcia rachunków za rok 1923. 3) Sprawozdanie Rady Nadzorczej z czynności rewizyjnej z wnioskiem na udzielenie absolutorium z rachunków za rok 1923, i wnioskiem do rozdziłu zysku. 4) Wybor 3 członków Rady Nadzorczej na okres trzech lat. 5) Oznaczenie granic: a) najwyższego kredytu, jaki może być udzielony jednemu członkowi, b) najwyższych obowiązków jakie oddzielnia może zaciągnąć. 6) Zmiana postanowień §§ 4, 10 i 12 statutu. 7) Wnioski i interpelacje członków. — Gdyby w dniu 24. kwietnia 1924 nie zebrała się wymagana statutem ilość (50) członków, odbędzie się wtóre Walne Zgromadzenie w tym samym lokalu dnia tego samego o 11-tej godzinie przed południem. To wtóre Zgromadzenie powożmie prawomocne uchwały bez względu na ilość członków (statutu) w sprawach objętych naprowadzonym w ogłoszeniu porządkiem obrad. 2011

RADA NADZORCZA.

Prenumerata bez odnoszenia miesięcznie 6,750.000 mp., z odnoszeniem lub pocztą mies. 7,500.000 mp., zagranicą 10,000.000 mp. — Redakcja czynna od godz. 8 rano do popoł. z wyjątkiem niedziel i świąt. — Redaktor naczelny przyjmuje od g. 1—2 popoł. — Listów nieofrankowanych naleyście nie przyjmują. — Rekopisów Redakcja i Administracja nie zwracają. Konto Poczt. Kasy Oszcz. 141.690

Redaktor odpowiedzialny: JERZY KONARSKI. Należytość pocztową opłacono ryczałtem. Drukarnia Polska, pod zarz. Z. Kiebusiewicz